

Moge uw liefde voor elkaar een steun zijn
bij mijn heengaan.

Dankbaar gedenken wij
De heer

Clement PIETERS

echtgenoot van Mevrouw Maria MINNAERT.

Geboren te Nederbrakel op 18 december 1922
en overleden in het O.-L.-Vrouwziekenhuis
van Oudenaarde op 9 maart 1992,
gesterkt door het sacrament van de zieken.

—
God, Gij alleen weet hoe zeer het doet ons pa
te verliezen.

Pa, het is zo moeilijk te geloven dat je er niet
meer bent. De leegte die je achterlaat is zo groot
Een leven lang heb je hard voor ons gewerkt. Je
was de rots van ons gezin. Je was gelukkig als
wij gelukkig waren, bedroefd als wij bedroefd
waren. Maar als geboren optimist hielp je ons
altijd weer overeind. Nu kunnen wij niet uitdruk-
ken hoe zeer we je missen, hoeveel pijn het doet
dat je plaats onbezet blijft. We hadden nog zoveel
voor je willen doen, je nog zoveel willen zeggen.
Maar plots was het voorbij. We staan onthutst
en machteloos bij je dood. Het hoofd gebogen en
in diepe rouw omdat je niet meer onder ons bent.
„Bedankt”, zei je ons nog die laatste keer.
Alsof jij het was die ons moest bedanken.

God geef ons de kracht om dit verdriet te kunnen
verwerken.

Pa, we geloven dat je lijden en dood niet tever-
geefs zal zijn. Je leven werd afgebroken maar
niet vernietigd. Het is een begin van een nieuw
leven, het Eeuwig Leven.

Liefste „ma”, kinderen, kleinkinderen en vrienden.
Afscheid nemen doet pijn. En de tijd ontbrak
om jullie nog allemaal die laatste keer te om-
helzen. Bovenal blijft echter mijn dank voor alle
genegenheid en liefde. Wees zo ook een steun
en troost voor ons ma in deze moeilijke periode.

Namis : donderdag 2 april 1992 om 19.30 uur.

De families
PIETERS, COPPENS, MINNAERT, PRAET,
danken U voor uw medeleven en gebeden.

Rouwleiding « Raoul », Brakel
Druk. L. De Ruyver, Brakel